

त्वष्टा

त्वष्टिः, स्त्री, (त्वरणमिति । त्वर + भावे इत् ।)
 त्वरा । इति हेमचन्द्रः । २ । २३६ ॥
 त्वरितं, स्त्री, (त्वर + क्तः ।) शीघ्रम् । (त्वरते
 स्मृतिः । त्वर + गद्यार्थाकर्मकेति कर्त्तरि क्तः ।
 यद्वा, त्वरा सञ्जातास्य । त्वरा + तारकादित्वात्
 इत् ।) तद्विशिष्टे, त्रि । इत्यमरः । १ । १ । ६८ ॥
 (यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । १०२ ।
 “वङ्गनराययुक्तस्य घर्म्मस्य त्वरिता गतिः ॥”)
 त्वरितोदितं, त्रि, (त्वरितं शीघ्रं यथा तथा
 उदितं कथितम् ।) शीघ्रोच्चारितवचः । तत्-
 पर्यायः । निरस्तम् २ । इत्यमरः । १ । १ । २० ॥
 त्वष्टः, त्रि, (त्वष्टते तनूक्रियते स्मृतिः । त्वच तनू-
 करणे + क्तः ।) तनूकृतः । चाँचा ह्योला इत्यादि
 भाषा । तत्पर्यायः । तष्टः २ । इत्यमरः ।
 ३ । १ । ६६ ॥
 त्वष्टा, [ऋ] पुं, (त्वेषति दीप्यतीति । त्विष
 दीप्तौ + “नग्नेऽह्वरुहोऽत्रिति ।” उर्णां । १ । २ । ६ ।
 इति ऋच् इतोऽत्वच् ।) आदित्वविशेषः ।
 (यथा, महाभारते । १ । ६५ । १४-१५ ।
 “अदित्वाद्वाद्वाद्वाद्वाः सम्भता भुवनेश्वराः ।
 ये राजन्नामतस्तांस्ते कीर्णयिष्यामि भारत ।
 धाता मित्रोऽर्थमां शक्रो वरुणश्च एव च ।
 भगो विवस्वान् पूषा च सविता दशमजथा ।
 एकादशस्य त्वष्टा द्वादशो विष्णुश्चतुः ॥”
 यत्तु चाक्षुषस्य मनोरन्तरे तुषिता नाम देवा
 आचन् वैवस्वतोऽन्तरे तु द्वादश आदित्वाः ।
 इति विष्णुपुराणे । १ । १५ । १११-१३३ ॥
 तथा मानुस्ये च । ६ । ३-५ ॥ त्वष्टति तनू-
 करोति काष्ठादिकं शिष्यकार्यत्वात् । त्वच् +
 ऋच् ।) विश्वकर्मा । इति हेमचन्द्रः । १ । ५८ ॥
 (यथा, माघे । ३ । ३५ ।
 “त्वष्टुः सदाभ्यासयज्ञोऽतिशिल्प-
 विज्ञानसन्त्यप्रववस्य सौमा ॥”
 अयन्तु माघमासे सूर्यरथपरिभ्रमणाधिकारिणा-
 मन्वतमः । यथा, विष्णुपुराणे । २ । १० । १५ ।
 “त्वष्टाय जमदग्निश्च क्रमजोऽथ तिलोत्तमा ।
 ब्रह्मापेतोऽथ ऋतजित् हृतराष्ट्रोऽथ वत्तमः ।
 माघमासे वधन्त्येते धर्म मैत्रेय ! भास्वरे ॥”
 विश्वकर्मेणः पुत्रविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे ।
 १ । १५ । १२२ ।
 “तस्य पुत्रास्तु चत्वारस्त्रिंशो नामानि मे श्रुणु ।
 अजेकापादह्रिर्ब्रह्मस्तथा रुद्रश्च बुद्धिमान् ॥”
 प्रजापतिविशेषः । यथा, महाभारते । १५ । ६ । ३ ।
 “त्वष्टा प्रजापतिर्द्याधीत् देवश्रेष्ठो महातपाः ।
 स पुत्रं वै त्रिशिरसमिन्द्रोऽजात् किनाखणत् ॥”
 महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १० । १०३ ।
 “धाता शक्रश्च विष्णुश्च भिस्त्वष्टा भुवो धरः ॥”
 वर्गसङ्करजातिविशेषः । इत्यमरः । २ । १० । ६ ॥
 अस्य पर्यायः । काष्ठतटशब्दे उतपत्तिश्च छत्र-
 धारशब्दे द्रव्या । (इन्द्रः । इति ऋग्वेद-
 भाष्ये सायनः । १ । ११७ । २६ ॥ अमरमैदः ।
 इति तत्रैव सायनः । ३ । ४८ । ४ ॥)

त्विष

त्वाचप्रत्ययं, स्त्री, (त्वाचं त्वच्-सम्बन्धि प्रत्ययम् ।)
 अश्वज्ञानम् । द्रवादेः सश्वद्वारा भेषः ।
 यथा, “अथ ज्ञानमात्रे त्वङ्गानःसंयोगस्य यदि
 कारणत्वं तदा राचनधात्तुयादिकावे त्वाच-
 प्रत्ययं स्यात् ॥” इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥
 त्वाष्टी, स्त्री, दुर्गा । यथा,—
 “तुष तुष्टी स्रुते धातुस्तस्य तुष्टी निपातने ।
 स्रज्ज्येया प्रजास्रुष्टी त्वाष्टी तेन प्रकीर्णता ॥”
 इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
 त्वाष्टः, पुं, (त्वष्टुरपत्यं पुमान् । अण् ।) वृत्रा-
 मुरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, देवी-
 भागवते । ५ । ५ । ४ ।
 “उद्यमेन हतस्वाष्टो नमुचिर्जल एव च ॥”
 विश्वरूपः । यथा, भागवते । ६ । ८ । ३ ।
 “हृतः पुरोहितस्वाष्टो महेन्द्रायानुष्टुते ॥”
 त्वष्टसम्बन्धि, त्रि । यथा, मार्कण्डेये । २१ । ८५ ।
 “ततोऽस्त्वं त्वाष्ट्रमादाय चिच्छेप प्रति दान-
 वान ॥”
 तथा, भागवते । ६ । १४ । २७ ।
 “अपवित्रा चरुं त्वाष्ट्रं त्वष्टारमजयद्विभुः ॥”
 त्वष्टा अधिष्ठात्री देवतास्येति अण् । चिन्ना-
 नसत्रम् । यथा, दृष्टत्संहितायाम् । ७ । ११ ।
 “चोरा श्रवणस्त्वाष्ट्रं वसुदेवं वारुणश्चैव ॥”
 त्वाष्ट्री, स्त्री, (त्वष्टा अधिष्ठात्री देवतास्याः ।
 त्वष्टृ + अण् + ङीप् ।) चिन्तानसत्रम् । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (त्वष्टृश्लिष्यकर्मणोऽपत्यं स्त्री ।)
 संज्ञानामस्यपर्यायः । इति शब्दरत्नावली ॥
 (यथा, महाभारते । १ । ६६ । ३५ ।
 “त्वाष्ट्री तु सवितुर्भाष्या वड्वा रूपधारिणी ।
 अक्षयत महाभागा सानारीचेऽश्विनाभौ ॥”
 रथिका । सुद्ररथः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 त्विष्ट, [ष] स्त्री, (त्विष दीप्तौ + सण्यदादित्वात्
 ऋच् ।) प्रीभा । (यथा, महाभारते । ३ ।
 २० । २ ।
 “ऋषयश्च द्वारकाषाठं महाराज ! हतत्विमम् ॥”
 प्रभा । (यथा, माघे । १ । ३ ।
 “अथस्त्रिंशामित्यवधारितं पुर-
 क्षतः शरीरोति विभाषिताकृतिम् ॥”
 वाक् । इति मेदिनी । ये, १३ । अवसायः ।
 जिंगीषा । इति विश्वः ॥ (दीप्यमाने, त्रि ।
 यथा, ऋग्वेदे । ४ । १७ । २ ।
 “तव त्विषो जनिमनूजत द्यौरिन्दुभूमिर्भियवा
 सस्य मन्योः ॥”
 “ये इन्द्र त्विषो दीप्यमानस्य तव रुद्रीये
 जनिमनू जन्मनि सति ॥” इति तद्गान्धे सायनः ॥)
 त्विष, स्त्री अ भासे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
 उभं-दाने-वर्क-अन्वच अर्क-अनिट् ।) स्त्री,
 अत्विचत् । अ, त्वेषति त्विषते । भाषो दीप्तिः ।
 अदात्तवर्गस्ये दाने च त्विषी अ चतुर्वर्तते । स्त्री,
 अवात्त्विचत् । अ, अपत्येति अपत्येति । जगो
 निवसति ददाति दीप्यते वा इत्यर्थः । इति
 दुर्गादायः ॥

थ

त्विषा, स्त्री, (त्विष् + हलन्तात् वा टाप् ।)
 दीप्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥
 त्विषाम्यतिः, पुं, (त्विषां प्रभाषां पतिः । यष्टा
 अलुक् ।) सूर्यः । इत्यमरः । १ । १ । ३० ॥
 त्विषिः, स्त्री, (त्विष दीप्तौ + “इगुपधात् कित् ।”
 उर्णां ४ । ११६ । इति इन् च च कित् ।)
 किरणम् । इति हेमचन्द्रः । २ । १४ ॥ (यथा,
 ऋग्वेदे । ६ । ७१ । ६ ।
 “उच्चैव यूथा परियन्तराचोदधि
 त्विषीरधित सूर्यस्य ॥”)
 त्वर, कृद्गता । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
 परं-अर्क-वर्कं च-सेट् ।) इत्यवर्गाद्यस्याधी-
 दन्त्यकारः । त्वरति ध्रुतः कृत्वेन गच्छती-
 त्यर्थः । इति दुर्गादायः ॥ (यथा, अथर्ववेदे ।
 ८ । ६ । ८ ।
 “यस्या स्वपत्नीं त्वरति यस्या दिप्सति
 जायतीम् ॥”)
 त्वरः, पुं, (त्वरति कौटिल्यं गच्छतीति । त्वर
 + “भृष्टप्रतिचरित्वरतीति ।” उर्णां १ । ७ ।
 इति उः ।) खड्गमुष्टिः । इत्यमरः । २ ।
 ८ । ६० ॥ तत्पर्यायः । मुष्टिः २ तालतकः ३ ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, आर्यासप्त-
 शत्याम् । २४३ ।
 “ज्योत्स्नाभिसारसमुचितवेशे ! याकीय-
 मस्त्रिनोत्तंसे ! ।
 विश्वसि मनो निश्चितेव सारस्य क्रुमुदत्त्वरच्छ-
 रिका ॥”
 सर्पः । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ५० । १ ।
 “मा मां पद्येन रपसा विदत्त्वरुषः ।”
 “तथा त्वरुष्युगामो जिज्ञासः सर्प इत्यर्थः
 मां पद्येन पादभवेन रपसा । रपि शब्दकर्मा ।
 शब्देन मा विदत् मा जानातु ।” इति
 तद्गान्धे सायनः ॥)

थ

थ, यकारः । स अङ्गनसप्तदशवर्षः । तवर्ग-
 द्वितीयवर्णश्च । अस्योच्चारणस्थानं इन्द्रः ।
 इति आकरणम् ॥ (यथा, शिष्टायाम् । १७ ।
 “स्युर्मूर्हन्त्या षट्पुरा दन्त्या ऋतुसथाः स्मृताः ॥”)
 अस्य स्वरूपं यथा,—
 “यकारं चक्षुषापाङ्गि । कुक्षलो मीचरुपिष्ठी ।
 विश्वस्तिवहितं वर्षं त्रिचिद्रुचहितं सदा ।
 पञ्चदेवमर्थं वर्षं पञ्चप्राणात्मकं सदा ।
 अतथादित्यवह्वाणं यकारं प्रथमाम्यहम् ॥”
 इति कामधेनुतन्त्रम् ॥
 (वज्जीयवर्णमालायाम्) अस्य वैखनप्रकारो
 यथा,—
 “कुक्षिता कुक्षला भूत्वा वामाद्दक्षिणतस्ततः ।
 वामतः कुक्षिता भूत्वा दक्षाधोदक्षती गता ।
 ऊर्ध्वं ऋत्वायता रेखा सुरा गङ्गादयः क्रमात् ।
 वागी भवानी सप्तीश्च ध्यानमस्य प्रचक्षते ॥”